

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 1189016 26 Mož
Sarajevo, 08.01.2026. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Jasmine Muratović, kao predsjednika vijeća, Elme Zorabdić i Amele Selimović-Fazlagić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja Z.W.P, ul.D.A. broj ,R. A. koga zastupa punomoćnik E. T. V., advokat iz S., protiv protivnika osiguranja B. D.o.o. S, ul.V. S. broj, S., koga zastupa punomoćnik D. A., advokat iz S., odlučujući o žalbi predlagatelja osiguranja protiv Rješenja Općinskog suda u Sarajevu broj:65 Ps 1189016 25 Mo od 28.11.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.01.2026. godine donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba se uvažava, prvostepeno rješenje preinačava tako što se određuje mjera osiguranja, te se protivniku osiguranja nalaže da povuče sa tržišta na području BiH sve proizvode „Z.“, te mu se zabranjuje vršenje daljih promocija, distribucije, uvoz, prodaja i nuđenje na prodaju na području BiH proizvoda „Z.“, a kojim bi se mogla izvršiti povreda registrovanog žiga IR. – Z.

Mjera osiguranja ostaje na snazi do pravosnažnog okončanja postupka ili do drugačije odluke suda o mjeri osiguranja.

O troškovima povodom prijedloga za određivanje mjere osiguranja biće odlučeno u konačnoj odluci.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem odbijen je prijedlog za određivanje privremene osiguranja koji glasi:

„Određuje se mjera osiguranja, te se protivniku nalaže da povuče sa tržišta na području BiH sve proizvode „Z.“, te mu se zabranjuje vršenje daljih promocija, distribucije, uvoz, prodaja i nuđenje na prodaju na području BiH proizvoda „Z.“, a kojim bi se mogla izvršiti povreda registrovanog žiga IR.-Z. Mjera osiguranja ostaje na snazi do pravosnažnog okončanja postupka ili do druge odluke suda.“

Protiv navedenog rješenja predlagatelj osiguranja izjavio je žalbu iz sva tri zakonom propisana žalbena razloga. Predlaže da ovaj sud uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje na način da usvoji prijedlog za određivanje mjere osiguranja u cijelosti ili da ožalbeno rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu protivnik osiguranja osporava osnovanost žalbenih navoda i predlaže da ovaj sud žalbu odbije kao neosnovanu i prvostepeno rješenje potvrdi.

Ispitujući prvostepeno rješenje u granicama razloga navedenih u žalbi, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), a u vezi sa članom 236. istog zakona, ovaj sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

^{1 1} Službene novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Žalba je osnovana.

Iz odluke prvostepenog suda u relevantnom dijelu proizilazi:

-da predlagatelj osiguranja ima registrovan verbalni žig „Z.“, međunarodna registracija na teritoriji BiH, koja registracija je važeća od 21.06.2024. godine sa rokom važenja do 20.07.2032. godine;

-da je pismom opomene od 09.08.2023. godine predlagatelj obavijestio protivnika kako posjeduje autorska prava na originalne umjetničke radove na tkaninama (vez, čipka, ukrasi), te da je primijećeno da protivnik oglašava i prodaje kopije originalne Z. odjeće u trgovinama u Sarajevu i Jahorini, što predstavlja povredu intelektualnog vlasništva i protivzakonitu prodaju, te ga je pozvao da poduzme niz radnji kako bi se to spriječilo. Sud napominje da se ovim dokazom potvrđuje isključivo činjenica slanja i sadržaja opomene, a ne i tačnost materijalnih navoda koje je predlagatelj u opomeni iznio;

-da iz izjave ovlaštenog predstavnika predlagatelja opskrbljene apostilom od 29.08.2025. godine, proizlazi da je istu dala direktorica i sekretarka predlagatelja koja ujedno obavlja funkciju glavne direktorice za sve globalne poslovne operacije, te je ista pregledom fotografija koji prikazuju originalne odjevne predmete predlagatelja i fotografije koje prikazuju odjevne predmete koje prodaje protivnik, izjavila je da se radi o krivotvorenoj odjeći koja nije proizvedena od strane predlagatelja, niti njegovih ovlaštenih predstavnika, te da odjeća koju prodaje protivnik predstavlja neovlaštenu reprodukciju zaštićenih odjevnih predmeta. Sud je prihvatio vjerodostojnost same izjave u procesnom smislu, u dijelu koji se odnosi na činjenicu da je ovlašteni predstavnik predlagatelja dao izjavu u formi notarski ovjerene isprave. Međutim, sud ne prihvata kao dokazane materijalne navode sadržane u izjavi, jer se radi o subjektivnoj ocjeni stranke zasnovanoj na vizuelnom poređenju fotografija za koje je protivnik prigovorio da nisu autentične, nisu snimljene u kontinuitetu, te da nisu bile predmet vještačenja;

-sud je imao uvid u ispis screenshotova ekrana od 19.07.2025. godine sa društvenih mreža protivnika iz kojih proizlazi da protivnik oglašava prodaju odjevnih predmeta, uključujući modele označene kao „Z.“. Međutim, sud je imao u vidu da je protivnik osporio njihovu vjerodostojnost i autentičnost, te cijeneći da je internet sadržaj podložan izmjenama u kratkom vremenskom razdoblju, pa još kada je autentičnost osporena, ne može se poći od pretpostavke da ispis vjerno odražava stanje na određeni datum. U takvim situacijama, vjerodostojnost digitalnih dokaza se može utvrditi nalazom i mišljenjem vještaka iz oblasti informacijske tehnologije, koji je jedini stručan da ispita integritet elektronskih zapisa, utvrdi meta-podatke i potvrdi da sadržaj nije izmijenjen. Kako takav nalaz nije dostavljen, a autentičnost je osporena, sud zaključuje da screenshotovi nemaju dokaznu snagu potrebnu za utvrđivanje činjeničnog stanja u ovom postupku;

-sud je imao uvid i u fotografije kupljenih haljina kod protivnika sa fiskalnim računom od 21.07.2025. godine, te s tim u vezi ukazuje da dostavljena fotografija fiskalnog računa može potvrditi isključivo činjenicu da je protivnik prodao određeni odjevni predmet u naznačenom iznosu i s pripadajućim popustom. Nadalje, fotografije haljine i omota same po sebi ne potvrđuju gdje, kada i pod kojim okolnostima je haljina kupljena, niti mogu utvrditi njeno porijeklo ili činjenicu da je proizvedena suprotno pravima predlagatelja;

-sud je odbio prijedlog predlagatelja da na ročištu izvrši uvid u originalnu haljinu predlagatelja i haljinu za koju se tvrdi da ju je protivnik predlagatelja stavio u promet. Predlagatelj je ukazivao

na razlike u kvaliteti dugmadi, obradi umetaka, sjaju bisernih kuglica i urednosti šavova. Međutim, sud iako postupi s pažnjom prosječne osobe, ne raspolaže stručnim znanjem na osnovu kojeg bi mogao utvrditi da li haljina koju predlagatelj dostavlja za pregled predstavlja kopiju ili krivotvorinu originalnog proizvoda;

-u pogledu ispunjenosti uslova za određivanje mjere osiguranja, sud je prije svega cijenio odredbu člana 269. stav 1. ZPP-a, te je zaključio da je ispunjen prvi uslov prema kojem predlagatelj treba učiniti vjerovatnim postojanje potraživanja ili prava. Navedeno iz razloga što je nesporno da je predlagatelj nosilac registrovanog žiga;

-u pogledu drugog uslova, a koji se odnosi na postojanje opasnosti da bi bez određivanja mjere osiguranja protivnik osiguranja mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarivanje potraživanja, sud cijeni da predlagatelj nije ponudio nijednu činjenicu, niti dokaz koji bi upućivao na to da protivnik poduzima ili namjerava poduzeti bilo kakvu radnju koja bi se mogla kvalificirati kao otuđenje, prikrivanje, opterećenje ili promjena statusa imovine, niti da bi na drugi način mogao štetno uticati na njegova prava. Predlagatelj nije naveo ni okolnosti iz kojih bi se mogla izvesti makar posredna indicija da protivnik prikriva robu, premješta imovinu ili preduzima bilo kakve mjere radi izbjegavanja obaveza;

-u konkretnom slučaju predlagatelj tvrdi da protivnik prodajom haljina lošije kvalitete krši njegov žig i narušava njegovu reputaciju, te da bi to moglo dovesti potrošače u zabludu i povezivati negativna iskustva sa brendom „Z.“. Međutim, ove tvrdnje imaju karakter subjektivnog stava i procjene predlagatelja o tržišnom uticaju, a ne konkretnog dokaza da bi protivnik svojim postupcima mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarenje njegovih prava u materijalnom smislu, niti da bi na drugi način štetno uticao na njegovu imovinu ili postojanje zahtjeva u postupku. Dakle, iako se može govoriti o mogućem reputacijskom uticaju, predlagatelj nije dokazao da postoji opasnost koja odgovara zakonskoj pretpostavci „štetnog uticaja“ u smislu člana 273. stav 1. ZPP-a, a koji bi opravdao donošenje mjere osiguranja. Imajući u vidu navedeno prvostepeni sud zaključuje da predlagatelj nije dokazao postojanje oba kumulativno postavljena uslova iz odredbe člana 269. stav 1. ZPP-a za određivanje mjere osiguranja;

-imajući u vidu prirodu spora, prvostepeni sud je razmotrio i osnovanost prijedloga za određivanje mjere osiguranja i u skladu sa odredbom člana 86. Zakona o žigu. U tom kontekstu je zaključio da je predlagatelj dokazao da je nosilac prava iz Zakona o žigu, ali da nije učinio vjerovatnim postojanje povrede, a niti stvarnu opasnost od povrede koja bi opravdavala privremenu mjeru. Pri tome naglašava da je sud imao u vidu da Zakon o žigu zahtijeva da predlagatelj učini vjerovatnim postojanje povrede prava ili stvarnu opasnost od povrede, što predstavlja niži standard dokazivanja u odnosu na onaj koji se primjenjuje prilikom utvrđivanja drugog uslova iz odredbe člana 269. stav 1. ZPP-a, ali da čak i primjena tog standarda dokazivanja ne dovodi do drugačijeg zaključka;

-konačno, sud ukazuje da predlagatelj nije dokazao vjerovatnim ni postojanje nijednog od tri alternativno postavljena uslova iz odredbe člana 86. stav 2. Zakona o žigu. Imajući u vidu da predlagatelj nije dokazao postojanje nijednog od kumulativno postavljenih uslova iz odredbe člana 86. stav 1. Zakona o žigu, odnosno, niti jedan alternativno postavljen uslov iz stava 2. tog člana, to prvostepeni sud u konačnici zaključuje da je prijedlog za određivanje privremene mjere neosnovan i po odredbama navedenog zakona.

Slijedom navedenog, a kako nisu ispunjeni uslovi iz člana 269. ZPP-a, kao ni uslovi iz člana 86. Zakona o žigu, odbijen je prijedlog za određivanje mjere osiguranja

Pravilnost i zakonitost osporene odluke dovedena je u pitanje žalbenim navodima.

Osnovano žalba navodi da prvostepeni sud nije pravilno i potpuno cijenio sve izvedene dokaze. Prvostepeni sud je ukratko opisao na šta se koji dokaz odnosi, ne navodeći do kojih relevantnih činjeničnih zaključaka je došao iz svakog izvedenog dokaza, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj povezanosti, a koji zaključci se odnose na ono što se predloženom mjerom osiguranja traži.

Pored toga, prilikom ocjene izvedenih dokaza prvostepeni sud se u osnovi bazirao na činjenicu da je protivnik osiguranja osporavao dokaze koje je predlagatelj osiguranja izveo, a koja sva osporavanja je sud bez ikakvog osnova i zakonskog utemeljenja cijenio kao relevantna, uslijed čega su i dokazi samo fragmentarno ocijenjeni. Naročito kada se ima u vidu da protivnik osiguranja u toku postupka nije izveo nijedan dokaz kojim bi umanjio dokaznu snagu predlagateljevih dokaza, te cijeneći da se radi i o postupku za određivanje mjere osiguranja gdje se traži vjerovatnost kao slabiji stepen uvjerenja o postojanju određene činjenice od osnovanosti.

Radi navedenog, a kako su u toku postupka po prijedlogu za određivanje mjere osiguranja izvedeni samo materijalni dokazi (isprave), to je ovaj sud u sjednici vijeća iste ponovo cijenio i zaključio da je osnovan prijedlog za određivanje mjere osiguranja.

Iz izvedenih dokaza proizilazi:

-da predlagatelj osiguranja ima međunarodno registrovan žig Z. sa učinkom i na Bosnu i Hercegovinu, sa važenjem do 20.07.2032. godine. Navedenim žigom zaštićeni su i odjevni predmeti;

-da protivnik osiguranja na svojim društvenim mrežama (Facebook i Instagram) oglašava da u svojoj radnji prodaje odjevne proizvode sa oznakom Z., te je kod protivnika osiguranja kupljena haljina sa navedenom oznakom za koju je izdat i fiskalni račun dana 21.07.2025. godine;

-da predlagatelj osiguranja nije ovlastio protivnika osiguranja da prodaje odjeću sa oznakom Z., a koja po izjavi ovlaštenog lica predlagatelja osiguranja ne odgovara originalnoj Z. odjeći;

-da je predlagatelj osiguranja upozorio protivnika osiguranja da bez njegovog odobrenja uvozi i stavlja na tržište proizvode označene nazivom Z.

Navedena činjenična utvrđenja nisu osporena nijednim izvedenim dokazom od strane protivnika osiguranja. Naprotiv, isti u toku postupka nije ni osporavao da prodaje odjevne proizvode sa oznakom Z., već je isticao da mu predlagatelj osiguranja predloženom mjerom zaustavlja poslovanje prije okončanja postupka, te na ovaj način želi ostvariti monopol na tržištu.

Dakle, iz naprijed navedenih činjeničnih utvrđenja evidentno je da je prijedlog za određivanje mjere osiguranja podnesen radi zaštite registrovanog žiga. Stoga je prvostepeni sud prevashodno morao cijeniti odredbe Zakona o žigu² (u daljem tekstu i ZZ) kao *lex specialis* zakona koji reguliše ovu oblast. Ovo iz razloga što se radi o specifičnoj pravnoj oblasti, te su posljedice koje mogu nastati povredom žiga kao jednog od oblika intelektualnog vlasništva dalekosežnije od onih koje nastaju povredom nekog drugog prava. Posljedično tome, i uslovi

² Službeni glasnik BiH broj 53/10

koji se traže za određivanje mjere osiguranja prema Zakonu o žigu su manje zahtjevni od onih koje ima u vidu Zakon o parničnom postupku u oblasti kojom reguliše mjere osiguranja.

U tom smislu, prvostepeni sud nije ni imao osnova da traži od predlagatelja da se izjasni po kojem zakonu traži mjeru osiguranja, već je prijedlog trebao cijeniti u skladu sa odredbama Zakona o žigu kao posebnog zakona iz ove oblasti, te da odredbe ZPP-a koje propisuju mjere osiguranja primijeni u onom dijelu koji nije regulisan Zakonom o žigu. U konkretnom to bi značilo da se uslovi (pretpostavke) za određivanje mjere osiguranja, kao i vrste mjere osiguranja cijene prema Zakonu o žigu, dok se na postupak u pogledu mjere osiguranja primjenjuju odredbe ZPP-a (dostavljanje mjere na odgovor, izjavljivanje i odlučivanje po žalbi i sl).

Vrijedi napomenuti i da je Zakon o žigu upotrebljava drugačiju terminologiju u odnosu na Zakon o parničnom postupku koji poznaje mjeru osiguranja i privremenu mjeru osiguranja koja se može odrediti bez prethodnog obavještanja i saslušanja protivnika osiguranja (član 278. ZPP-a). Sa druge strane Zakon o žigu u članu 86. navodi privremenu mjeru i privremenu mjeru bez prethodnog obavještanja i saslušanja suprotne strane (stav 3.). Prema tome, evidentno je da je privremena mjera koju sud donosi prema članu 86. ZZ-a, a nakon što o toj mjeri obavijesti suprotnu stranu i omogući joj da se o istoj izjasni, nije ništa drugo već mjera osiguranja koju ima u vidu ZPP, iz kojeg razloga će sud u ovom rješenju i upotrebljavati ovaj termin (mjera osiguranja). Međutim, uslovi za donošenje navedene mjere su blaži od onih iz ZPP-a, a kako je to prethodno obrazloženo.

Član 86. stav 1. ZZ-a propisuje sud će odrediti privremenu mjeru radi osiguranja zahtjeva prema odredbama ovog zakona, ako predlagač učini vjerovatnim da je:

- a) nosilac prava iz ovog zakona i
- b) njegovo pravo povrijeđeno ili da prijeti stvarna opasnost od povrede.

Prema stavu 2. istog člana nosilac prava mora da učini vjerovatnim i jednu od sljedećih pretpostavki:

- a) opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano,
- b) da je privremena mjera potrebna radi sprečavanja nastanka štete koju će biti kasnije teško popraviti ili
- c) da pretpostavljeni povredilac, donošenjem privremene mjere koja bi se kasnije u postupku pokazala kao neopravdana, ne bi pretrpio veće negativne posljedice od onih koje bi bez donošenja takve privremene mjere pretrpio nosilac prava.

Stav 7. istog člana propisuje da sud može za odrediti bilo koju privremenu mjeru kojom se može postići cilj osiguranja, a naročito:

- a) da se pretpostavljenom povrediocu zabrane radnje kojima se povređuje pravo iz ovog zakona,
- b) da se oduzmu, uklone iz prometa i pohrane predmeti povrede i sredstva povrede koji su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjeni, odnosno upotrebljavaju se za činjenje povreda.

Dovodeći u vezu naprijed navedenu zakonsku odredbu sa činjeničnim stanjem koje proizilazi iz izvedenih dokaza, može se zaključiti da su ispunjeni uslovi za određivanje mjere osiguranja

kako to propisuje Zakon o žigu. Ovo iz razloga što je predlagatelj osiguranja dokazao da je nosilac zaštićenog žiga Z., te se uvozom i stavljanjem na tržište (prodajom) proizvoda koji nose oznaku Z. od strane protivnika osiguranja, bez odobrenja predlagatelja osiguranja, vrijeda žig predlagatelja. S tim u vezi, ispunjene su obje pretpostavke iz člana 86. stava 1 ZŽ-a.

Pored toga, kod činjenice da protivnik osiguranja na tržište stavlja odjeću koja nosi oznaku Z., a za koja ne odgovara originalnoj Z. odjeći, jer od predlagatelja nikada nije ni dobio odobrenje za to, nedvojbeno se može zaključiti da je mjera potrebna kako bi se spriječio nastanak štete koju će kasnije biti teško popraviti, odnosno da je ispunjena i najmanje jedna od pretpostavki iz stava 2. člana 86. ZŽ-a, čiju ispunjenost ovaj zakon zahtijeva. Navedeno radi toga što predmetna odjeća nosi identičnu oznaku kao žig tužitelja, uslijed čega prosječni potrošač (kupac) ne može uočiti da nije u pitanju originalna odjeća predlagatelja osiguranja koju povezuje sa odgovarajućim kvalitetom i karakteristikama.

Slijedom navedenog, ovaj sud cijeni i da za odluku po prijedlogu za određivanje mjere osiguranja nije bilo neophodno izvoditi dokaz upoređivanjem originalne haljine predlagatelja osiguranja sa haljinom koju je na tržište stavio protivnik osiguranja. Ovo naročito ako se ima u vidu da odjeća koju prodaje protivnik osiguranja sadrži identičan znak kao predlagateljev žig, a predlagatelj istom nije dao odobrenje da prodaje ovu odjeću, što ukazuje da ne prodaje originalnu odjeću, pa ista po svom izgledu, kvalitetu i drugim osobinama, svakako ne može biti identična odjeći koja zaštićena žigom Z.

Konačno, osim što su ispunjeni uslovi za određivanje mjere osiguranja prema Zakonu o žigu, ispunjeni su i uslovi koje zahtijeva član 269. stav 1. ZPP-a, jer je predlagatelj osiguranja učinio vjerovatnim postojanje svog prava (nosilac je međunarno registrovanog žiga Z.), kao i postojanje opasnosti da će bez mjere osiguranja protivnik osiguranja štetno uticati na prava predlagatelja, a kako je to u prethodnom pasusu detaljno i obrazloženo.

Navodi protivnika osiguranja da se ovakvom mjerom osiguranja iscrpljuje tužbeni zahtjev nisu osnovani, s obzirom da je predložena mjera osiguranja u skladu sa članom 86. stav 7. ZŽ-a, kao lex specialis zakona iz ove pravne oblasti. Konačno, o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud će odlučiti nakon što izvede sve dokaze koje parnične stranke budu predložile, te donošenjem mjere osiguranja protivnik nije onemogućen da dokazuje činjenice koje smatra bitnim za konačnu odluku o predmetu spora.

Imajući u vidu naprijed navedeno, žalba predlagatelja osiguranja djelimično uvažena i prvostepeno rješenje preinačeno kao u izreci, a sve primjenom člana 229. stav 1. tačka 2., a u vezi sa članovima 235. stav 1. tačka 3. i 236. ZPP-a.

Odluka o troškovima nastalim u postupku po prijedlogu za određivanje mjere osiguranja, biće donesena po okončanju parničnog postupka prilikom odlučivanja o svim troškovima koji nastanu u toku istog, cijeneći da je prijedlog za određivanje mjere osiguranja podnesen uz tužbu, te da se rješenjem o prijedlogu za određivanje mjere osiguranja ne završava parnični postupak, kada se i odlučuje o svim troškovima postupka.

**Predsjednik vijeća
Sudija
Jasmina Muratović**